

ἐπιβληθῇ, ἔμεινε νεκρὸν τὸ ἐμπόριόν των. Εἶχον ἤδη καταφύγει εἰς ἐκτάκτους φορολογίας, εἰς ἐκούσια καὶ ἐπιβεβλημένα δάνεια, καὶ ὁμως ἡ ἀπαιτουμένη ποσότης δὲν συνεπληροῦτο ἀκόμη, ὅταν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν παρουσιάσθη αἴφνης εἰς τὴν συντεχνίαν ὁ Ὄσκαρ καὶ εἶπε,

— Φίλοι: συνεργάται, ὁ χρυτὸς ὃν ὀφείλετε εἰς τὸν βασιλέα τῆς Δανίας, ἐδόθη παρ' αὐτοῦ εἰς ἐμέ. Ἴδου τὸ βασιλικὸν ἐγγράφον. Λάβετε το ἐξωφλημένον.

Καὶ κατέθετεν αὐτὸ ἐμπρὸς τοῦ Συντεχνιάρχου. Χωρὶς δὲ ν' ἀκούσῃ τὰς ἐκφράσεις οὔτε τοῦ θαυμασμοῦ, οὔτε τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Συντεχνίας, ἐξῆλθε, καὶ δὲν ἐράνη πλέον ποτὲ εἰς τὴν Βέργης.

Μετὰ δέκα ἔτη περίπου χωρικοὶ ἐν Ὁλλανδίᾳ ἀπῆντησαν οὐ μακρὰν τῆς Γάνδης γραίαν γυναῖκα ἐκνεύσαν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου, καὶ λαβόντες αὐτήν, τὴν μετέφεραν εὐτεβῶς εἰς παρακαίμενον, ἐρημον μετόχον τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἀγίου Πέτρου, ὅπως ἀποθάνῃ εἰς γῆν ἡγιασμένην, προσεκάλεσαν δὲ καὶ τὸν κατοικοῦντα παρ' αὐτὸ ἀσκητὴν, ὅπως τῇ ἀποδότη τὰ τελευταῖα καθήκοντα.

— Γύναι, τῇ εἶπεν αὐτός, διακρίνων ἐν τῷ σκότει τοῦ παρεκκλητίου καὶ ὑπὸ τὸν χονδροειδῆ μανδύαν εἰς ὃν ἦν ἐγκεκαλυμμένη, ὅτι ἀκόμη ἀνέπνεε, γύναι, ἂν δύνασαι ἀκόμη νὰ ὁμιλήσῃς, καὶ ἂν ἔχῃς τί θαρύνον ἐκί τῆς ψυχῆς σου, ἀπερχομένη εἰς τὴν αἰωνιότητα, εἶπε το, ὅπως ἐξαιτήσῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν

πνεον εἰς τῆς μητρὸς τὰς ἀγκάλας. Ἀφ' οὗ ἐπὶ ὅλην τὴν πικρίαν τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ, ἀνέμιξα εἰς τὸν οἶνόν της πόμα παρασκευασθὲν ὑπ' ἐμοῦ, καὶ προχθὲς ἐξέπνευσε καὶ αὐτή, καὶ σήμερον ἐτάφη.

— Φοδὸρά μοι λέγεις ἐγκλήματα, ἀνέκραξε φρίττων ὁ ἀσκητής. Ὑψωσον τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἐπικαλέσθητι τὴν θεῖαν μακροθυμίαν. Ὁ τὸν ληστὴν συγχωρήσας, ἔχει καὶ διὰ σέ θησαυρὸν ἐλέους.

Ἀλλ' ἡ γυνὴ χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὰς εὐτεβεῖς προτροπὰς ταύτας, ἐξηκολούθησεν.

— Ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας Χριστιανὸς ἐδιώχθη τοῦ βασιλείου του. Τῆς ὀχλαγωγίας ἤμην μία τῶν πρωτουργῶν. Ὁ Χριστιανὸς ἦλθεν ἐπείτα μετὰ ξένων στρατιωτῶν νὰ κατακτήσῃ ταύς ὑπηκόους του. Ἀλλ' ἐνίκηθη, ἀλλὰ συνελήφθη, καὶ σκέψαις γονομένης μεταξὺ τῶν συμβούλων ποῦ νὰ φυλακισθῇ,

— Εἰς τὴν νῆτον τῆς Ἀμάκης! ἐφώνησα ἐν τῷ μέτῳ τοῦ ὄχλου, καὶ ὁ ὄχλος ἅπας ὡς ἡγῶ ἐπανάλαβε τὴν φωνὴν μου, «εἰς τὴν νῆτον τῆς Ἀμάκης!» καὶ τὸ συμβούλιον ἐνδίδον τὸν κατέκλεισεν εἰς Σονδεμβούργον, τὴν οἰκίαν τῆς νῆτου, καὶ τὸν ἐφύλαττε διὰ δισχιλίων στρατιωτῶν. Ἀλλ' ἀγρυπνότερον ἐγὼ τὸν ἐφύλαττον. Εἰς τὴν φλιάν τῆς θύρας του ἐκαθέσθην, ὡς κακὸς αὐτοῦ, δαίμων ὡς ζῶν τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ ἐλεγχος. Τὴν φωνὴν μου ἤκουεν ὅταν ἦν ἐξυκνος, τὸ ράσμη μου ἐβλεπεν ὅταν ἐκοιμᾶτο· καὶ ἐκεῖ μ' εὐρίσκεν ἀνατέλλων καὶ ἐκεῖ μὲ ἀπῆντα δύων ὁ ἥλιος

ἀνέκυσιν καὶ τὴν κατὰταξιν αὐτῆς ἐν σκηναῖς δικαίων.

— Ναί, ἔχω πολλὰ τὰ θαρύνοντα, ἀπῆντησεν ἡ γυνὴ μετὰ φωνῆς, ἣν ἀπέπνευον θαθεῖς γογγυσμοὶ ἀγωνίας. Ἐκεῖ πέραν ὑψοῦται τὸ φρούριον τῆς Ζουβνάρδης· ἐκεῖ ἔζη ἐξόριστος ἡ βασίλισσα τῆς Δανίας μετὰ τῶν τέκνων της. Μίαν ἡμέραν ἐπώλησα γάλα εἰς τὰ παῖδια, καὶ τὰ παῖδια μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐξέ-

Τέλος ἐπρότεινα νὰ τειχισθῇ ἡ θύρα τῆς φυλακῆς του καὶ ἐτειγίσθῃ ἡ θύρα. Καὶ τότε, ἀμεριμνοῦσα περὶ αὐτοῦ, ἦλθον ἐδῶ νὰ ἐκτελέσω τὴν πράξιν ἣν ἤκουσας, καὶ ἅμα εἶδα τὰ ψυχρὰ λείψανα τῶν τέκνων καὶ τῆς γυναικὸς του παραδοθέντα εἰς τὴν γῆν, ἔσπευδον σήμερον νὰ τῷ φέρω πρώτη τὴν ἀγγελίαν, ὅτε ὁ θάνατος μ' ἐκοψε τὸν ὁδόν μου, καὶ μ' ἀφῆρετε τὴν ἀγαλλίασιν ταύτην.